

Цитування:

Дмитришин Д. І. Елементи українського народного вбрання у сучасному сценічному костюмі: аналіз стилізації. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 2. С. 272–278.

Дмитришин Дмитро Ігорович,
аспірант Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0009-0007-3773-0348>
dme2124.ddmitrishyn@dakkim.edu.ua

Dmytryshyn D. (2025). Elements of Ukrainian Folk Costume in Modern Stage Costume: Analysis of Stylisation. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 2, 272–278 [in Ukrainian].

ЕЛЕМЕНТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ВБРАННЯ У СУЧАСНОМУ СЦЕНІЧНОМУ КОСТЮМІ: АНАЛІЗ СТИЛІЗАЦІЇ

Метою дослідження є виявлення особливостей інтерпретації та стилізації елементів українського народного вбрання у сучасному сценічному костюмі, а також аналіз художніх засобів, які забезпечують візуальну виразність і збереження етнокультурної ідентичності. **Методологія дослідження.** У статті застосовано методи мистецтвознавчого аналізу, зокрема аналіз форми, кольору, символіки та композиційної побудови сценічного костюма як художнього об'єкта. Також використано порівняльний та культурологічний підходи до вивчення трансформації традиційних елементів у візуальному мистецькому просторі сцени. **Наукова новизна.** Робота актуалізує питання міждисциплінарного осмислення сценічного костюма як форми образотворчого висловлювання. Вперше акцентовано увагу на естетичних аспектах стилізації українського народного вбрання у сценічному костюмі, зокрема його художньо-пластичному рішенні, композиційній цілісності та образній виразності. **Висновки.** Сценічний костюм, побудований на основі традиційного українського вбрання, є не лише елементом театрального дійства, а й окремим видом образотворчого мистецтва. Стилiзація етнічних мотивів розширює художній потенціал сценічного образу, сприяючи збереженню культурної спадщини та формуванню національної візуальної мови. Сценічний костюм, інспірований народними формами, активно функціонує як інструмент збереження культурної спадщини, водночас сприяючи формуванню національної візуальної мови, що є впізнаваною та ідентифікаційною. Він виконує роль візуального носія смислів, традицій, символів і цінностей, які передаються через естетичні образи й закріплюються у свідомості широкої аудиторії.

Ключові слова: образотворче мистецтво, сценічний костюм, українське народне вбрання, стилізація, етнічний стиль, композиція, візуальний образ.

Dmytryshyn Dmytro, Postgraduate Student, National Academy of Culture and Arts Management

Elements of Ukrainian Folk Costume in Modern Stage Costume: Analysis of Stylisation

The purpose of the study is to identify the features of the interpretation and stylisation of elements of Ukrainian folk costume in modern stage costume from the standpoint of fine art, as well as the analysis of artistic means that ensure visual expressiveness and preservation of ethnocultural identity. **Research methodology.** The article applies methods of art historical analysis, in particular the analysis of form, colour, symbolism, and compositional construction of stage costume as an artistic object. Comparative and culturological approaches to studying the transformation of traditional elements in the visual artistic space of the stage are also used. **Scientific novelty.** The work actualises the issue of interdisciplinary understanding of stage costume as a form of visual expression. For the first time, attention is focused on the aesthetic aspects of stylisation of Ukrainian folk costume in stage costume, in particular its artistic and plastic solution, compositional integrity and figurative expressiveness. **Conclusions.** Stage costume, built on the basis of traditional Ukrainian clothing, is not only an element of theatrical performance, but also a separate type of fine art. Stylisation of ethnic motifs expands the artistic potential of the stage image, contributing to the preservation of cultural heritage and the formation of a national visual language. Stage costume, inspired by folk forms, actively functions as a tool for preserving cultural heritage, while contributing to the formation of a national visual language that is recognisable and identifiable. It plays the role of a visual carrier of meanings, symbols and values, which are transmitted through aesthetic images and are fixed in the minds of a wide audience.

Keywords: fine arts, stage costume, Ukrainian folk costume, stylisation, ethnic style, composition, visual image.

Актуальність теми дослідження. У сучасному мистецькому просторі спостерігається зростання інтересу до національної культурної спадщини як джерела творчого натхнення. Зокрема, елементи українського народного вбрання все активніше інтегруються у сценічне та дизайнерське мистецтво, набуваючи нових форм і змістів. Такий процес вимагає не лише стилістичної адаптації, а й глибокого художнього переосмислення, що є особливо важливим для фахівців у галузі образотворчого мистецтва.

У контексті глобалізації та поширення масової культури, актуальним стає збереження національного візуального коду, адаптованого до нових форматів сприйняття. Саме сценічний костюм — як синтетичний вид мистецтва — поєднує у собі декоративність, композиційну цілісність та семантичне наповнення, які є об'єктами вивчення для представників образотворчої галузі. Його художній аналіз дозволяє не лише зберегти культурну автентичність, а й сформувати нові естетичні орієнтири для майбутніх митців, дизайнерів та виконавців.

Крім того, ця тема є надзвичайно актуальною в контексті сучасної мистецької освіти. Вона сприяє вихованню в студентів глибокого розуміння української візуальної традиції, формуванню національної ідентичності через засоби образотворчого мислення та розвитку практичних навичок стилізації й художньої інтерпретації. Таким чином, дослідження елементів народного вбрання у сценічному костюмі відповідає сучасним викликам у сфері культури, освіти та візуального мистецтва загалом.

Аналіз досліджень і публікацій. Історичні засади формування сценічного, зокрема театрального костюму в Україні досліджувалися І.Несен [10-12], з поміж іншого дослідницею акцентовано увагу на тому, як традиційний народний костюм трансформувався і став основою сценічної стилізації в національному театрі. Також вченою досліджується художня функція традиційного костюма в українському кіно, методи художнього аналізу, ідентифікації художників костюмів. Показано, як народне вбрання стало креативним ресурсом для створення культурно-значимих сценічних образів у кіно.

Сучасні дослідники О. Шандренко та К.Сімонія у своїх працях [21; 22] пропонують класифікацію видів сценічного костюма в різних формах сучасного мистецтва (театр, кіно, балет, перформанс) та систематизацію за

образотворчими характеристиками та функціональною спрямованістю у сучасних практиках. Окремо проаналізовано ними сценічні костюми та їх етнонаціональні елементи в учасників пісенного конкурсу «Євробачення». Принципи трансформації структури народного костюма на сучасні дизайнерські форми на основі методів асоціативно-структурної стилізації народного вбрання для сучасних сценічних костюмів, класифікація типів трансформацій форм і композиційних елементів досліджено у праці Т.Ніколаєвої, В., Гайової та ін. [13]

Національні традиції у костюмі, стилізації народних мотивів у сценічному та повсякденному одязі досліджувала Л. Цимбала [20]. Етнокультурні коди українського традиційного костюма в контексті сучасних тенденцій моди досліджено у роботі Ж. Денисюк [3; 4]; також дослідниця акцентує увагу на традиційній українській вишиванці як головного об'єкту національного наративу у збереженні національно-культурної ідентичності.

На прикладі образів перших леді України, що враховувати стилізацію народного костюма в сучасній моді Р. Безуглою [1] досліджено взаємодію традиції та сучасності, визначено політичні, економічні та соціокультурні чинники, що впливали на ці процеси.

Сучасні дослідження зосереджені на методах художньо-композиційної трансформації етнічних форм у сценічному костюмі й дизайні, модних практик, демонструючи приклади естетичної інтеграції народного вбрання в офіційні й престижні образи – праці В. Гурдіної [2], С. Долеско [5; 6], В. Корнієнко [7], В. Косаківського [8], Н. Шпак-Косаківської [8], І. Міщенко [9] та ін.

Мистецтвознавчі праці дають глибоке розуміння архітектурно-орнаментальних принципів народного строю, його роль у формуванні образотворчого коду персонажу/артиста/актора – Ю. Поліщук [14], Л. Пономар [15], Т.Саєнко [16], А. Славінська [17], В. Мица [17], С. Триколенко [18], С. Федонюк [19] та ін.

Метою дослідження є виявлення особливостей інтерпретації та стилізації елементів українського народного вбрання у сучасному сценічному костюмі, а також аналіз художніх засобів, які забезпечують візуальну виразність і збереження етнокультурної ідентичності.

Виклад основного матеріалу. Сучасна українська культура переживає період активного національного самоусвідомлення,

що супроводжується зростанням зацікавлення традиційними формами мистецтва, зокрема українським народним вбранням як носієм глибокого етнокультурного змісту. У зв'язку з цим сценічний костюм на основі етнічних мотивів стає не лише елементом візуальної естетики, але й засобом художнього висловлення, здатним формувати культурний діалог між минулим і сучасністю. У професійній площині образотворчого мистецтва, яке охоплює широкий спектр візуальних форм (графіка, живопис, сценографія, костюм), особливе значення набуває вивчення процесів трансформації традиційних елементів в умовах нових художніх завдань та тенденцій.

Як зазначають О. Шандренко та К. Сімонія, «костюм дає чітке розуміння характеру персонажу, його настрій, особисті переживання є знаком комунікації. Таким чином посилює враження глядача від послуги, або товару, що рекламується. Це може бути: модний показ, музичний кліп, вуличний рекламний персонаж, рекламна компанія медіа формату тощо. Костюм здатен швидше і простіше для глядача донести інформацію, адже це ніби коротке повідомлення, що інформує повно, але не вербально» [22, 75].

Українське народне вбрання є багатим джерелом образів, символів і форм, що знайшли нове втілення в сучасному сценічному костюмі. Застосування його елементів у сценічному мистецтві передбачає не лише відтворення естетики минулого, але й творчу стилізацію, адаптацію до нових візуальних і просторових вимог. У художній практиці костюм функціонує як візуальний засіб передачі культурного змісту, а отже, вимагає ґрунтовного образотворчого підходу до форми, кольору, текстури та композиції.

У сфері образотворчого мистецтва сценічний костюм розглядається як пластичний об'єкт, що поєднує декоративно-прикладне та сценографічне начало. Його створення включає етапи ескізування, підбору матеріалів, композиційного балансу між статикою традиції та динамікою сценічного руху. Особливо важливим є принцип гармонізації: стилізований костюм має бути візуально автентичним, але не перевантаженим цитуванням, щоб зберігати пластичну свободу актора чи танцівника.

Костюм у сценічному мистецтві виконує не лише естетичну, але й семантичну функцію. Він «говорить» про походження персонажа, його внутрішній стан, статус або належність до певного етнокультурного середовища. У

разі стилізації українського народного вбрання зберігаються символічні кольори (червоний — життя, чорний — земля, білий — світло), орнаменти (дерево роду, сонце, вода), які стають основою образотворчого рішення.

Стилізація традиційного костюма у сценічному просторі виступає не просто декоративним прийомом, а формою візуального нарративу, який транслює культурні коди, історичну пам'ять та етнічну ідентичність. У цьому контексті актуальним є дослідження художніх засобів, що забезпечують збереження автентичності при створенні виразного сценічного образу, що дасть можливість вивчення стилізації народного одягу через призму образотворчого мистецтва.

На думку С. Федонюк, сценічний костюм — важливий художній елемент вистави, він бере участь у створенні чи відтворенні образу соціального, часового й місцевого середовища, характеризує людські риси, ілюструє стильові й жанрові особливості постановки. Театральний костюм додає глядачеві захоплення акторською грою. Краса й виразність театрального костюма народжуються в результаті злиття сценографічного рішення, продиктованого драматургією, та режисерського бачення [19, 48].

Так, зокрема, у мистецьких постановках та хореографічних програмах костюм виконує не лише функцію одягу, а й візуального образу, що передає емоційний стан, соціальний статус або регіональну приналежність персонажа. Наприклад, колористика традиційного строю (білий, червоний, чорний) використовується як художній код для створення сценічної виразності. У багатьох випадках стилізація виконується на межі між імітацією та художньою інтерпретацією, дозволяючи глядачеві зчитувати символіку навіть при змінній формі. Як пише дослідниця Л. Цимбала, «у народних костюмах, що проектується для естради, театральної драми чи пісенної творчості, змінюються композиційні акценти. Наприклад, при незмінності форм і складових народного строю, його чіткого силуету посилюється його колористичне контрастне звучання для кращого сприйняття на відстані та при окремих типах освітлення. Потребують певної стилізації також декоративні елементи, якими наповнений костюм» [20, 177].

Найпоширенішими елементами стилізації є вишивка, крій традиційних сорочок, силуетні

рішення жупанів, кожухів, кептарів, плахт, фартухів, головних уборів та декоративних елементів. Збереження цих складників у сценічному костюмі є ключовим для збереження етнокультурного коду, водночас дозволяючи художнику-костюмеру застосовувати сучасні матеріали, новітні текстильні технології та модифіковану конструкцію.

За твердженням Т. Саєнко, сценічний костюм – комплекс одягу на людині, грим, зачіска та аксесуари, подані в ракурсі конкретного сценічного персонажа – образа в рамках конкретного хореографічного дійства [16, 89].

Сучасний сценічний костюм має відповідати специфіці руху, освітлення, простору сцени. Тому традиційні елементи (наприклад, сорочки, плахти, кожухи) спрощуються, вкорочуються або виконуються з легших, сучасних матеріалів, що не обмежують рухів виконавця. А думку Л. Пономар, «сучасний період – це час великого інтересу широкого загалу до народного вбрання, це розквіт етностилі, що став частиною одягової культури населення України, незалежно від національності [15, 83].

У сценічному контексті важливо, щоб костюм був читабельним із відстані. Тому використовують контрастні кольори, збільшення орнаментів, графічне спрощення або, навпаки, підкреслену декоративність. Народний костюм, на думку вченої В. Гурдіної, це «структурована художня система, характеризується наявністю локальних і регіональних особливостей. Серед локальних – гармонійне поєднання елементів структури; їх послідовно-пошарове накладання у відповідній ієрархічності та духовно-ціннісній орієнтації; яскрава художньо-образна виразність всього комплексу вбрання; підпорядкованість єдиному технологічному принципу виготовлення одягу, що забезпечує його функціональність та раціоналізм; використання єдиних давніх універсальних мірок, співвіднесених з тілом людини, які забезпечують пропорційність ансамблю і його окремих складових; комунікативність костюма, яка відображає соціальний статус власника, його місце та роль у суспільстві. В кожному з історико-етнографічних регіонів України цей перелік усталених локальних особливостей збагачений специфічними регіональними відмінностями, які в сумі постають елементами трансформації традиційного вбрання» [2, 10].

Шляхами формування сценічного образу через костюм є реконструкція, що включає точне відтворення елементів історичного або регіонального народного костюма, і використовується переважно у фольклорних ансамблях, театрах, історичних реконструкціях. Як пише, В.Гурдіна, «інтерпретація традиційного вбрання є роботою з відповідною структурою строю, самі ж структури можуть бути різними за умов різних концептів і підходів. Інтерпретації використовують різні способи трансформації першоджерел. Синтезування та поєднання різних видів трансформації ускладнюється від костюму-реконструкції, через костюму-загальнення до костюму-стилізації. Останній, під впливом сучасних тенденцій в культурі й мистецтві, концептуалізується, інтегрується в загальне опрацювання сценічних знаків. Серед способів трансформації першоджерел виявлені: образно-стилістична, соціокультурна, морфологічна, функціональна, просторова трансформації, а також трансформація під дією моди» [2, 14].

На думку фахівців-дизайнерів, «формування костюма містить різні трансформаційні перетворення, такі як просторові розтягнення форм, додавання та накладання один на одного елементів форми, часткову заміну просторового положення елементів, збільшення або зменшення об'ємів. Використання асоціативних трансформацій додає проєктованим перспективним моделям одягу естетичної виразності та символічної знаковості, неповторного характеру естетичності властивостей народного мистецтва [13, 161].

Найпоширеніший шляхом є також стилізація, що є адаптацією традиційних форм до сучасного сценічного контексту. Тут застосовується перетворення силуету, кольорової гами, матеріалів, зберігаючи знакові мотиви. Важлива роль відводиться ескізу як засобу пошуку балансу між традицією й новаторством.

Асоціативне перетворення костюму, що теж є засобом трансформування елементів народного вбрання, не копіює традицію буквально, а переосмислює її через художні символи, абстрактні форми. Наприклад, замість прямого вишитого орнаменту можуть з'являтися графічні елементи, натяки на регіональні мотиви тощо.

Авторська інтерпретація передбачає, що дизайнер чи художник створює новий образ на основі етнічного коду, поєднуючи українські елементи з естетикою модернізму,

постмодерну, арт-деко тощо. До способів реалізації сценічного костюму належать також текстильний експеримент, тобто використання нетрадиційних матеріалів (органза, сітка, лазерний друк), що дозволяє візуалізувати орнаменти на новому рівні. До експериментальних рішень належить також поєднання ручної техніки та цифрових технологій, коли вишивка, аплікація йде в симбіозі з 3D-друком. Колаборація митців, як правило, поєднує роботу костюмера, сценографа, режисера і хореографа для досягнення гармонійного візуального образу, де більш доцільним виступає індивідуальне проектування костюму за фігурою виконавця, з урахуванням характеру рухів, партії, ролі і т.ін.

Сучасні автори, зокрема модельєри, театральні художники та викладачі закладів вищої освіти мистецького спрямування, активно інтегрують етнічні мотиви у сценічний одяг, створюючи інноваційні образи. Такі роботи поєднують традиційні орнаменти з абстрактними композиціями, традиційні фасони з асиметрією, спрощенням, геометризациєю тощо.

Таким чином, стильова трансформація українського народного костюма у сценічному просторі є не лише процесом адаптації, а й творчим актом збереження культурного коду через мову сучасного образотворчого мистецтва.

Наукова новизна. Робота актуалізує питання міждисциплінарного осмислення сценічного костюма як форми образотворчого висловлювання. Вперше акцентовано увагу на естетичних аспектах стилізації українського народного вбрання у сценічному костюмі, зокрема його художньо-пластичному рішенні, композиційній цілісності та образній виразності.

Висновки. Сценічний костюм, побудований на основі традиційного українського вбрання, є не лише елементом театального дійства, а й окремим видом образотворчого мистецтва, що поєднує в собі матеріальне та нематеріальне культурне надбання. Через стилізацію етнічних мотивів відбувається не механічне копіювання автентики, а її творче переосмислення у відповідності до естетики сучасного сценічного простору. Такий підхід розширює художній потенціал сценічного образу, відкриваючи можливості для глибшої візуальної комунікації зі глядачем.

Сценічний костюм, інспірований народними формами, активно функціонує як

інструмент збереження культурної спадщини, водночас сприяючи формуванню національної візуальної мови, що є впізнаваною та ідентифікаційною. Він виконує роль візуального носія смислів, традицій, символів і цінностей, які передаються через естетичні образи й закріплюються у свідомості широкої аудиторії. Таким чином, сценічний костюм у контексті української культури постає не лише як художній компонент театру чи танцю, а як засіб культурної пам'яті, діалогу поколінь і національного самоствердження в умовах глобалізаційних викликів.

Література

1. Безугла Р. І. Український народний костюм як синтез традиції і сучасності (на прикладі вбрання перших леді України). *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2022. № 3. С. 95–100.
2. Гурдіна В.В. Трансформації українського традиційного вбрання в дизайні сценічного костюма: автореф. дис... канд. мист. / Харківська державна академія дизайну і мистецтв. Харків, 2012. 23 с.
3. Денисюк Ж. З. Етнокультурні коди українського традиційного костюма у віддзеркаленні світу високої моди. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2022. № 3. С. 101–107. <https://doi.org/10.32461/2226-3209.3.2022.266087>.
4. Денисюк Ж. З. Вишиванка як об'єкт україноцентричного наративу та національно-культурної ідентичності в інформаційному просторі. *Мистецтвознавчі записки* : зб. наук. пр. 2022. Вип. 41. С. 21–28. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-2180.41.2022.262936>. (дата звернення: травень 2025).
5. Долеско С. В. Мистецтвознавчий трансфер українського народного вбрання у державних протокольних заходах. *Вісник Національної академії культури і мистецтв*. 2021. № 1. С. 84–89.
6. Долеско С. В. Символічне значення українського народного костюма в живописі соцреалізму. *Український мистецтвознавчий дискурс*. 2022. Вип. 1. С. 6–13.
7. Корнієнко В. Р. Сценічний український костюм — «обличчя» естрадної репрезентації української народної пісні. *Вісник ХДАДМ*. 2014. №4. С. 125–129.
8. Косаківський В. А., Шпак-Косаківська Н. М. Народний одяг українців Східного Поділля та можливості його використання у сучасній художній самодіяльності. *Збереження традицій хореографічної культури танцювального фольклору Поділля : матеріали науково-практичної конференції* (25–26 жовтня 2016 р.) / кер. проекту М. М. Вантух. Львів, 2016. С. 15–24. <https://dspace.vspu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/c>

072f930-e400-4457-ab8e-6cd1eacdb9a7/content (дата звернення: 10.05.2025).

9. Міщенко І. І. Народне вбрання в образотворчості Буковини ХХ–ХХІ століття. *Український мистецтвознавчий дискурс*. 2022. Вип. 2. С. 35–41. DOI: <https://doi.org/10.32782/uad.2022.2.5>.

10. Несен І. І. Роль українського народного костюма в створенні образів у кінематографії ХХ століття. *Український мистецтвознавчий дискурс*. 2022. Вип. (2). С. 42–48. DOI: <https://doi.org/10.32782/uad.2022.2.6>.

11. Несен І. І. Сценічний костюм: еволюція змістів у ХІХ ст. (за матеріалами театральних труп підросійської частини України). *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журнал*. 2021. № 1. С. 53–57.

12. Несен І. Трансформації українського національного вбрання в костюмі драматичного театру ХХ століття. *Український мистецтвознавчий дискурс*. 2022. Вип.3.С. 70–71.

13. Ніколаєва Т. В, Гайова І. Л., Ніколаєва Т. І., Гладка В. А. Дизайн сучасного костюма на основі асоціативних трансформацій тектонічної структури народного одягу. *Art and Design* . 2020. №1. С. 154–165.

14. Поліщук Ю. С. Традиційний український костюм як об'єкт нематеріальної культурної спадщини: робота на здобуття освітнього ступеня «Бакалавр» / Волинський національний університет імені Лесі Українки. Луцьк, 2025. 57 с.

15. Пономар Л. Напрями дослідження народного вбрання у світлі сучасної інтерпретації. *Народна творчість та етнологія*. 2021. №3 (391).С. 82–93. URL: <https://nte.etnolog.org.ua/arkhiv-zhurnalu/2021-rik/3/2244-rozvidky-ta-materialy/4416-napriamy-doslidzhennia-narodnoho-vbrannia-v-suchasni-interpretatsii> (дата звернення: травень 2025).

16. Сасенко Т. Навчання майбутніх вчителів хореографії створенню сценічних костюмів за мотивами народного вбрання. *Молодь і ринок*. 2010. №11 (70). С. 88–92.

17. Славінська А., Мица В. Дизайнерська компонента застосування зорових ілюзій у моделях сучасного одягу. *Збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасного дизайну»*, м. Київ, 22 квітня 2021 року. Київ: КНУТД, 2021. у 2 томах. Том 1.С. 181–184.

18. Триколенко С. Триколенко С.Т. Український народний костюм в умовах сучасного театру. URL: <https://er.nau.edu.ua/server/api/core/bitstreams/7d469e6f-7343-4c9d-9551-bef84ad7b5e0/content> (дата звернення: травень 2025).

19. Федонюк С. В Очікуванні кіновиробництва на Волині: від театального костюму до костюмованого фільму. *Літопис Волині. Всеукраїнський науковий часопис*. 2022. Спецвипуск.С. 46–50.

20. Цимбала Л. Національні традиції у дизайні костюму: аспекти методики мистецтвознавчого аналізу. *Вісник ЛНАМ*. 2019.

Вип. 39. С. 170–180. DOI: <https://doi.org/10.37131/2524-0943-2019-39-12>.

21. Шандренко О. М., Сімонія К. Г. Дизайн сценічного костюма учасників Євробачення від України. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. 2019. № 1 (63), 1 т. С. 37–41.

22. Шандренко О., Сімонія К. Г. Сценічний костюм в сучасних мистецьких практиках. *Деміург: ідеї, технології, перспективи дизайну*. 2018. № 1. С. 73–79.

References

1. Bezuhla, R. I. (2022). Ukrainian Folk Costume as a Synthesis of Tradition and Modernity (On the Example of the Outfits of the First Ladies of Ukraine). *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 3, 95–100 [in Ukrainian].

2. Hurdina, V. V. (2012). Transformations of Ukrainian Traditional Costume in the Design of Stage Costumes. *Author's Abstract of Candidate of Sciences' Dissertation*. Kharkiv [in Ukrainian].

3. Denisyuk, Zh. Z. (2022). Ethnocultural Codes of Ukrainian Traditional Costume in the Reflection of the World of High Fashion. *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 3, 101–107. <https://doi.org/10.32461/2226-3209.3.2022.266087> [in Ukrainian].

4. Denisyuk, Zh. Z. (2022). Embroidery as an Object of Ukrainian-Centric Narrative and National-Cultural Identity in the Information Space. *Art History Notes*, 41, P. 21–28. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-2180.41.2022.262936>. [in Ukrainian].

5. Dolesko, S. V. (2021). Art History Transfer of Ukrainian Folk Costume in State Protocol Events. *Bulletin of the National Academy of Culture and Arts*, 1, 84–89 [in Ukrainian].

6. Dolesko, S. V. (2022). The Symbolic Meaning of the Ukrainian Folk Costume in the Painting of Socialist Realism. *Ukrainian Art Criticism Discourse*, 1, 6–13 [in Ukrainian].

7. Korniienko, V. R. (2014). The Stage Ukrainian Costume Is the 'Face' of Pop Representation of the Ukrainian Folk Song. *Bulletin of the KhDADM*, 4, 125–129 [in Ukrainian].

8. Kosakivskyi, V. A., & Shpak-Kosakivska, N. M. (2016). Folk Costume of Ukrainians of Eastern Podillia and the Possibilities of its Use in Modern Amateur Art. Preservation of the Traditions of Choreographic Culture of Dance Folklore of Podillia: Materials of the Scientific and Practical Conference (October 25–26, 2016), 15–24. Retrieved from <https://dspace.vspu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/c072f930-e400-4457-ab8e-6cd1eacdb9a7/content> [in Ukrainian].

9. Mishchenko, I. I. (2022). Folk Costume in the Visual Arts of Bukovyna of the 20th–21st Centuries. *Ukrainian Art Discourse*, 2, 35–41. <https://doi.org/10.32782/uad.2022.2.5> [in Ukrainian].

10. Nesen, I. I. (2022). Role of Ukrainian Folk Costume in the Creation of Images in the Cinema of the 20th Century. *Ukrainian Art Discourse*, 2, 42–48. <https://doi.org/10.32782/uad.2022.2.6> [in Ukrainian].

11. Nesen, I. I. (2021). Stage Costume: Evolution of Meanings in the 19th Century (Based on Materials from Theatre Companies of the Russian-Controlled Part of Ukraine). *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 1, 53–57 [in Ukrainian].
12. Nesen, I. (2022). Transformations of Ukrainian National Costume in the Costume of the Drama Theatre of the 20th Century. *Ukrainian Art History Discourse*, 3, 70–71 [in Ukrainian].
13. Nikolaieva, T. V., Haiova, I. L., Nikolaieva, T. I., & Hladka, V. A. (2020). Design of Modern Costume Based on Associative Transformations of the Tectonic Structure of Folk Clothing. *Art and Design*, 1, 154–165 [in Ukrainian].
14. Polishchuk, Yu. S. (2025). Traditional Ukrainian Costume as an Object of Intangible Cultural Heritage. *Bachelor's Qualification Work*. Lutsk [in Ukrainian].
15. Ponomar, L. (2021). Directions of Research on Folk Costume in the Light of Modern Interpretation. *Folk Art and Ethnology*, 3 (391), 82–93. Retrieved from <https://nte.etnolog.org.ua/arkhiv-zhurnalu/2021-rik/3/2244-rozvidky-ta-materialy/4416-napriamy-doslidzhennia-narodnoho-vbrannia-v-suchasni-interpretatsii> [in Ukrainian].
16. Saienko, T. (2010). Training Future Choreography Teachers in Creating Stage Costumes Based on Folk Costume Motifs. *Youth and the Market*, 11 (70), 88–92 [in Ukrainian].
17. Slavinska, A., & Mytsa, V. (2021). Design Component of the Use of Visual Illusions in Modern Clothing Models. Collection of Materials of the III International Scientific and Practical Conference 'Actual Problems of Modern Design', (April 22, 2021, Kyiv), vol. 1, 181–184 [in Ukrainian].
18. Trykolenko, S., & Trykolenko, S. T. (n.d.). Ukrainian Folk Costume in the Conditions of Modern Theatre. Retrieved from <https://er.nau.edu.ua/server/api/core/bitstreams/7d469e6f-7343-4c9d-9551-bef84ad7b5e0/content> [in Ukrainian].
19. Fedoniuk, S. (2022). In Anticipation of Film Production in Volyn: From Theatrical Costume to Costume Film. *Chronicle of Volyn. Special Issue*, 46–50 [in Ukrainian].
20. Tsymbala, L. (2019). National Traditions in Costume Design: Aspects of Methodology of Art Historical Analysis. *Bulletin of the National Academy of Sciences of Ukraine*, 39, 170–180. <https://doi.org/10.37131/2524-0943-2019-39-12> [in Ukrainian].
21. Shandrenko, O. M., & Simoniiia, K. H. (2019). Design of Stage Costumes of Eurovision Participants from Ukraine. *International Scientific Journal Internauka*, 1 (63), 37–41 [in Ukrainian].
22. Shandrenko, O., & Simoniiia, K. H. (2018). Stage Costume in Modern Artistic Practices. *Demiurge: Ideas, Technologies, Design Perspectives*, 1, 73–79 [in Ukrainian].

*Стаття надійшла до редакції 12.05.2025
Отримано після доопрацювання 13.06.2025
Прийнято до друку 23.06.2025*